

Biroul permanent al Senatului
Bp 270 Rb.6.2020

SENAT
401, 29.06.2020

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind obligația autorităților și instituțiilor publice de a furniza informațiile pe care le dețin în legătură cu persoana fizică care le solicită

Analizând propunerea legislativă privind obligația autorităților și instituțiilor publice de a furniza informațiile pe care le dețin în legătură cu persoana fizică care le solicită (b270/19.05.2020), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/2230/26.05.2020 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D557/26.05.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,
Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare crearea cadrului legislativ care să permită punerea la dispoziția cetățenilor a tuturor informațiilor pe care o autoritate sau instituție publică le deține în legătură cu persoana fizică din România care le solicită.

Prin obiectul său de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. Menționăm că, potrivit **art.15 alin.(1)** din **Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului** din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr.119 din 4 mai 2016, persoana vizată are dreptul de a obține din partea operatorului o confirmare că se prelucrează sau nu date cu caracter personal care o privesc și, în caz afirmativ, **acces la datele respective**. Totodată, la **art.12 alin.(3)** se reglementează termenul de soluționare a cererii de furnizare a informațiilor.

Față de dispozițiile menționate, este de analizat dacă prin demersul legislativ propus nu se instituie un paralelism legislativ nepermis de normele de tehnică legislativă.

3. Ca observație de ordin general, precizăm că propunerea legislativă nu respectă regulile potrivit cărora actele normative se redactează într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie. Avem în vedere exprimări de tipul *„să răspundă în scris la solicitarea informațiilor personale pe loc dacă acest lucru este posibil”*, *„Dacă comunicarea pe loc”*, *„cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termenul inițial de 10 zile”*, *„Solicitarea informațiilor se pot realiza”* sau *„Comunicarea informațiilor personale solicitate se face solicitantului”*, care nu sunt specifice normelor juridice.

Prin urmare, recomandăm revederea proiectului și redactarea dispozițiilor preconizate cu respectarea normelor de tehnică legislativă referitoare la limbajul și stilul folosite pentru redactarea normelor juridice.

4. Sub rezerva celor de mai sus, din punct de vedere al redactării și al respectării normelor de tehnică legislativă, la actuala formă a proiectului se rețin următoarele:

4.1. La **titlu,** pentru o exprimare specifică actelor normative, sugerăm reformularea acestuia în sensul de a reda în mod generic obiectul reglementării, o posibilă variantă fiind următoarea:

„Lege privind furnizarea informațiilor personale deținute de către autoritățile și instituțiile publice”.

4.2. Potrivit uzanțelor normative, propunem ca **alin.(1) al art.1** să prevadă obiectul sau scopul reglementării, actuala normă urmând a fi reformulată și redată ca alineat al art.2. În cazul preluării acestei observații, alin.(1) al art.1 ar putea fi redactat astfel:

„(1) Prezenta lege reglementează condițiile în care autoritățile și instituțiile publice pot furniza informațiile pe care le dețin în legătură cu o persoană fizică, la solicitarea acesteia, denumite informații personale”.

Referitor la **alin.(2)**, referitor la definiția noțiunii de „informații personale” apreciem că textul ar trebui reanalizat, întrucât și **informațiile referitoare la patrimoniul solicitantului** intră în categoria datelor cu caracter personal.”

4.3. La **art.2**, pentru redarea textelor într-o manieră specifică normelor juridice, sugerăm reformularea normelor propuse pentru **alin.(2) și (3)**, astfel încât la alin.(2) să fie prevăzut cazul în care termenul de soluționare a solicitării este de 10 zile de la depunere, iar la alin.(3) să fie prevăzut cazul excepțional în care solicitările se soluționează în termenul de 30 de zile de la depunerea acestora.

4.4. La **art.3**, pentru rigoarea exprimării, propunem reformularea părții introductive a normei, o variantă posibilă fiind următoarea:

„Art.3. - Solicitarea privind furnizarea informațiilor personale se face în scris și cuprinde următoarele elemente:”.

4.5. La **art.4**, din considerente privind exprimarea, propunem ca sintagma „în temeiul legii sau în temeiul unei procuri autentificate de către un notar public” să fie reformulată astfel: „în temeiul legii sau **pe baza unei împuterniciri notariale”.**

4.6. La **art.7 alin.(2)**, sugerăm eliminarea expresiei „din urmă” din finalul normei.

4.7. La **art.8 alin.(1)**, sugerăm ca **partea introductivă** să fie reformulată astfel:

„(1) Prin excepție de la prevederile art.2 alin.(...), autoritățile și instituțiile publice nu vor furniza informații personale care privesc:”.

La **alin.(2)**, apreciem că norma este superfluă, motiv pentru care propunem eliminarea sa din proiect. În cazul nepreluării acestei observații, propunem ca sintagma „rămân aplicabile” să fie înlocuită cu expresia „se aplică în mod corespunzător”.

4.8. La **art.9** apreciem că norma trebuie eliminată întrucât, din punct de vedere al solicitantului, relevant este refuzul autorității și nu refuzul angajatului. În situația nesoluționării cererii în termenul legal devin incidente dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, care dau posibilitatea solicitantului de a se adresa instanței de contencios administrativ competente în vedere obligării autorității publice de a furniza informațiile solicitate. Pe de altă parte, pentru încălcarea cu vinovăție de către funcționarii publici a îndatoririlor corespunzătoare funcției publice pe care o dețin devin incidente prevederile Codului administrativ, putându-se angaja răspunderea administrativ-disciplinară a acestora.

În cazul neînsușirii acestei observații, la **alin.(3)**, pentru corectitudinea redactării, „sintagma „în termen de termen de cel mult 10 zile” se va înlocui cu expresia „în termen de 10 zile”.

PRESEDINTE

dr. Dragoș IONESCU

București
Nr. 596/19.06.2020